

τριάκοντα αἰώνων Ἑλληνικὴν γῆν οὐδὲν δ' οὐ πρά-
τουσιν ἵνα εἴτε τοὺς ἀφανεστέρους τῶν παροίκων
εἴτε τοὺς ἰσχυροτέρους τῶν ἐξωθεν παρεισαγάγωσιν
εἰς τὴν πατρίαν ἡμῶν κληρονομίαν. Ἄλλὰ τοῦ-
του μὲν ἄλις, καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλων τὰ εἰκότα εἰ-
πόντων.

Νυνὶ δ' ἐξετάσωμεν εἴπερ ἡμεῖς τὰ δέοντα ἐπρά-
ξαμεν ὅπως τὰς μὲν ἐπηρείας τῶν τοιούτων ξένων
δοξασιῶν καὶ γνωμῶν ἀποσοθήσωμεν, τοὺς δὲ τοιαῦ-
τα ληροῦντας ἐπιστομίσωμεν. Ἐπεὶ τὴν ἀλήθειαν
ὀφείλομεν λέγειν ἡμῖν αὐτοῖς, ὁμολογήσωμεν ὅτι
οὐδὲν ἢ σμικρὰ πρὸς τοῦτο ἐπράξαμεν, καίπερ τοῦ
κινδύνου τῆς πανωλεθρίας ἐπικειμένου τῆς ἐθνικῆς.
Οὐδεμίαν γραφίδα ἑλληνικὴν δέον σιγῆσαι ὅτε τὰ
ἀνωτέρω παράχορδα ἐξετυποῦντο τοῦ Φιτσομωρίου
φρασίδια καὶ ἀνά τὴν Εὐρώπην πᾶσαν ἀνεκοινοῦντο,
ἡμεῖς, πᾶν τούναντίον, ἰχθύος ἀφωνότεροι ἐάσαμεν
αὐτὸν λέγειν καὶ πιστοτέρας τὰς διανοίας αὐτοῦ κα-
θιστάναι τῇ ἡμετέρᾳ ἀναυδίᾳ. Οὔτε τις τῶν ἐν Τερ-
γέστη, οὔτε τῶν ἐν Ἀθήναις, οὔτε τῶν ἐν Βυζαντίῳ,
οὔτε τῶν ἐν Σμύρνῃ δημοσίᾳ γραφόντων ἐξήλεγξε
τὰς μωρίας τοῦ Φιτσομωρίου. Δέον τὰς τῶν Εὐρω-
παϊκῶν ἐφημερίδων σελίδας ἡμᾶς πληρῶσαι τῶν ἡ-
μετέρων ἐλέγχων, οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων Γαλλιστί,
ἢ Ἀγγλιστί ἢ Γερμανιστί ἔγραψέ τι. Καὶ οὐκ ἀγνοῶ
μὲν ὅτι πολλὰ ἄλλοτε καὶ πειστικὰ ἐδημοσιεύθησαν
περὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ καλουμένου ζητήματος· ἀλλὰ,
τῶν πάντων οὕτω πολεμίως ἡμῖν διακειμένων, οὐκ
ὀφείλομεν ἀνά πᾶσαν μὲν ὥραν τοῦ ἔτους, ἀνά πᾶ-
σαν δὲ τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν πόλεμον πρὸς τὴν ἀδι-
κίαν ἐγείρειν καὶ βοῇ μὲν καταθορυβεῖν τοὺς ὑπε-